

Màgia a l'Estany

El fotoperiodista Pere Duran mostra al Museu Darder una trentena d'imatges de l'Estany de Banyoles amb la llum com a gran protagonista

És d'hora i fa fred. El cel és d'un blau pur i els primers rajos del sol toquen l'aigua freda i quasi sòlida de l'Estany; mentrestant, el pas de dos ànecs deixa una estela d'aigua que perdura uns instants...». Així descriu el fotoperiodista Pere Duran (Banyoles, 1967) una de les imatges de l'exposició Estany Màgic, que mostra al Museu Darder de la seva localitat natal fins el proper 22 de desembre. Nascut a tocar de l'Estany, i veí d'aquest indret emblemàtic durant vint anys, Duran no ha deixat d'anar-hi (pràcticament ho fa cada dia), ni tampoc de fotografiar-lo: amb els anys n'ha reunit una col·lecció de milers d'imatges, de les quals n'ha seleccionat una trentena per a la mostra.

El criteri per fer la tria ha seguit allò que més l'interessa quan s'acosta al paratge: «Les llums extremes, de primera hora del matí, o del capvespre, perquè és quan apareix la màgia». I en posa un altre exemple: «Fa una tarda radiant, tot és banyat d'un groc intens; de cop, entra vent del nord i amb ell arriben els núvols llargs i prims que reposen tranquils al cim de Sant Patllari. El sol cau de pressa, i tot va de rogent a negra nit».

Pere Duran es va iniciar com a fotoperiodista fa gairebé trenta anys al Diari de Girona i en l'actualitat és el corresponsal gràfic del diari El País a les comarques gironines, a més de fer serveis de comunicació per a empreses i institucions (també va ser, durant deu anys, redactor gràfic de l'Agència EFE).

I encara que l'exposició que ara presenta a Banyoles és també fotogràfica, no té res a veure amb la seva feina diària: «Fer aquestes fotos de l'Estany és la meua hora del pati», comenta. «No vaig a córrer perquè em cansa, però anar a caminar i en bicicleta per planer sí que m'agrada, i aprofito per fer-ho al voltant de l'Estany i anar captant aquestes imatges». Va començar a fer-ne quan les càmeres encara portaven pel·lícula, i en va tirar moltes en blanc i negre abans de passar-se a les dispositives. I després, és clar, al digital: «Totes les imatges que exposo són digitals, però n'hi ha de fetes fa catorze anys, i d'altres de fa només dos mesos».

La idea d'organitzar una exposició amb tot aquest material feia temps que li voltava pel cap, especialment pel fet que «són fotos que tot i que han anat passant els anys, no han caducat. Quan et dediques a la fotografia, vas veient les teves fotos antigues i n'hi ha que t'adones que caduquen, que amb el pas del temps ja no t'agraden tant com quan les vas fer... I en canvi n'hi ha d'altres que no, que aguanten aquest pas del temps i que et continuen agradant com el primer dia, i són aquestes les que formen Estany Màgic».

A principis d'any, Pere Duran va fer la proposta de l'exposició a l'Ajuntament, que la va rebre de manera favorable: «Però van pensar que el millor moment era per la Festa Major de Sant Martíà. I es va plantejar a més la possibilitat que una de les imatges de la mostra s'utilitzés per al cartell de les festes, que habitualment s'encarrega a dissenyadors o a pintors. I efectivament, s'ha apostat per una vegada per la fotografia, i em sembla bé». La imatge de Pere Duran que va anunciar les Festes de Sant Martíà (del 17 al 21 d'octubre passats) no tenia res a veure, però, amb la iconografia convencional de l'Estany: «Era gairebé negra, en donava una visió molt diferent».

Aquest ha estat el principal objectiu perseguit per Duran cada vegada que ha enfocat l'Estany amb la seva càmera: «La llum que té aquest indret et permet captar imatges que no són les normals. Sempre he buscat donar-li la volta a aquest paisatge, i més tenint en compte que es tracta d'un espai molt humanitzat. De fet, en moltes fotografies hi apareix la gent que acostuma a ser present a l'Estany, si bé gairebé sempre només en forma de silueta». Precisament aquest és un dels factors que Pere Duran considera que fan més atractiu l'indret: «És un lloc en el qual tant pots estar al bell mig de la vida social, fent-la petar amb molta gent, com perdre't absolutament i estar ben sol. Això també li dona molt encant».

Tot i que estava convençut de la seva feina, i de la tria d'imatges que havia fet, «presentar una exposició a la meua ciutat, en plenes festes, i sobre un tema tan local com ho és l'Estany, em feia una mica de respecte». Però es mostra satisfet per l'acollida que està rebent l'exposició, que es pot visitar de manera gratuïta al Museu Darder els dissabtes de 10.30h a 13.30h i de 16h a 18.30h i els diumenges de 10h a 14h.

Un dels aspectes de la mostra que més insisteix a remarcar Pere Duran és que «tots els colors que es veuen a les fotografies són naturals, no han estat retocats amb el Photoshop. Per a mi el Photoshop hauria de plegar». El fotoperiodista insisteix en aquesta idea, i en dona més detalls: «Tot és natural, i per aconseguir aquests colors has d'esperar la llum adequada. I pel que he pogut anar comprovant, si arriba aquesta llum adequada, i incideix sobre determinats elements de l'Estany, com ara l'aigua, el verd dels arbres, algunes fulles grogues de la tardor, és tot l'ambient del voltant que s'impregna d'aquells colors, provocant aquell efecte màgic.

Però s'ha de buscar aquell moment precís». En aquest punt, elogia la feina d'uns professionals de la fotografia molt allunyats de la temàtica periodística, que és la que ell acostuma a tractar i que està més marcada per altres factors: «He vist la feina que fan i he conegut professionals dedicats a la fotografia de paisatge, en revistes com National Geographic, o Descobrir Catalunya, i es tracta de fotògrafs obsessionats per la llum, perquè és la llum allò que té un pes decisiu en aquesta mena de fotografia. I són fotògrafs que treballen sobretot a primera hora del matí i a última hora de la tarda, perquè és el moment en què hi ha les llums més especials...».

Pere Duran assegura que continuarà fotografiant l'Estany, però buscant altres llums i, per tant, altres horaris: «Sobre el capvespre ja tinc un doctorat», fa broma. Malgrat això, conclou, «continues descobrint coses cada dia, perquè l'Estany canvia constantment; quan portes molt temps observant-lo és quan t'adones com pot canviar de manera tan radical en només un moment. I aquí hi ha la gràcia». ?

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/cultura/2013/11/22/magia-lestany/644842.html?utm_source=rss